

La Revista « RONSANA »

Què en podem dir de la Revista «Ronsana» que no sigui ja del domini públic? Es llegeix pràcticament a totes les cases del poble, i s'espera amb interès per part de tothom. Això creiem que és el millor elogi que se'n pot fer.

Si volguéssim analitzar una mica tota la seva existència i enfocament, segurament hi trobaríem coses molt positives, altres que ho són menys i algunes que no ho són gens; però això també deu ser natural i fins a cert punt està justificat si tenim en compte que està oberta a tothom: joves i grans, impulsius i moderats, «progressistes» i conservadors»..., i que tots som força inexperimentats en aquesta activitat periodística.

Creiem que és positiu, per exemple, apart de l'interès que desperta i de que arribi a totes les cases del poble, el fet de la seva relativament llarga existència —prop de dos anys— i de que hagi sortit mensualment amb força regularitat —s'està preparant ja el número 19.

També és positiu, encara que a vegades pugui semblar el contrari, la varietat de parers que les seves pàgines respiren, doncs no tothom, afortunadament, pensem de la mateixa manera ni tenim el mateix criteri de les coses. Aquest contrast és el que ajuda a tenir-ne una visió més general i clara.

És positiu, en definitiva, que una colla de gent treballi per mantenir i millorar aquest òrgan cultural, d'informació i de formació del nostre poble, pel que representa per a ells mateixos i per a la vida i història local.

Com a coses negatives podríem anotar la falta de respecte o de coneixement de causa que alguna vegada s'ha emprat per dir les coses; la manca de predisposició a admetre les crítiques i a assimilar la part de raó que puguin tenir; el «plegar» de col·laborar per no compartir els criteris dels altres, en comptes de treballar i dialogar per assolir la veritat, que ja sabem que ningú la té pas totalment i en exclusiva... També és negatiu, i necessita posar-hi remei urgent, el fet que l'organització administrativa, per causa de les absorbents ocupacions particulars dels responsables, no sigui el perfecte que desitjaríem, el qual comporta un retràs evident en quant a cobrar les subscripcions i anuncis i, naturalment, a pagar les despeses. Procurarem posar-hi remei.

Tot això, no obstant, deu ser natural en una publicació d'aquest tipus, i el nostre objectiu ha de ser fer ressaltar les primeres i eliminar les altres. Amb treball i bona voluntat ho aconseguirem.

— — —

Com a cosa digna de fer constar, des de l'any passat, ha estat el canvi de direcció de la Revista, de la qual es féu càrrec Mn. Joan Vallicrosa, arxiprest del nostre sector, en deixar la Parròquia Mn. Tomàs Vergés, a principi d'any. Agraïm al primer director i fundador la seva tasca i dedicació en pro de «Ronsana», i exhortem al nou responsable a continuar en la línia d'estima i treball en pro de la nostra Revista, que en definitiva és part del nostre Poble.

J. Cabot